

Julian Godlewski

Julian August Godlewski

Jul

Julian Godlewski (1982)

Data i miejsce urodzenia	17 sierpnia 1903 Lwów
Data i miejsce śmierci	4 lutego 1983 Warszawa
Miejsce spoczynku	Cmentarz Wojskowy na Powązkach
Zawód, zajęcie	prawnik , filantrop , mecenas sztuki
Narodowość	polska
Tytuł naukowy	doktor praw
<i>Alma Mater</i>	Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie

Odznaczenia

[Multimedia w Wikimedia Commons](#)

Wstęp

Julian August „Jul” Godlewski [h. Gozdawa](#) (ur. 17 sierpnia 1903^[1] we [Lwowie](#), zm. 4 lutego 1983 w [Warszawie](#)) – polski [prawnik](#), [mecenas sztuki](#) polskiej, [filantrop](#), działacz polonijny.

Życiorys

Urodził się w znanej lwowskiej rodzinie [Włodzimierza](#) – prezesa Izby Adwokackiej we Lwowie, i Anny Heleny Georginy z Zachariewiczów (1873–1966). Jego dziadek ze

strony matki, [Julian Zachariewicz](#), był [architektem](#), profesorem i [rektorem Politechniki Lwowskiej](#).

W 1920 jako niepełnoletni ochotnik wstąpił do [8. Pułku Ułanów Księcia Józefa Poniatowskiego](#), by wziąć udział w [wojnie z bolszewikami](#)^[2]. Po zakończeniu działań bojowych został odesłany do szkoły. W 1921 uzyskał świadectwo dojrzałości w lwowskim Wyższym i Realnym Gimnazjum im. Adama Mickiewicza, a następnie, kontynuując rodzinną tradycję, ukończył studia na [Wydziale Prawa Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie](#). Później uzyskał stopień doktora praw. Przed II wojną światową był referendarzem w Ministerstwie Spraw Zagranicznych^[3].

W czasie wojny był podporucznikiem [Polskich Sił Zbrojnych](#), w szeregach [1 Dywizji Pancernej](#), dowodzonej przez generała [Stanisława Maczka](#)^[2]. W 1944 został ciężko ranny w [bitwie pod Falaise](#). 1 stycznia 1946 został awansowany na stopień [porucznika](#) w korpusie oficerów kawalerii^[1].

Po wojnie pozostał za granicą. Podczas pobytu w [Stanach Zjednoczonych](#) był przez krótki okres adiutantem i tłumaczem generała [Tadeusza Bora-Komorowskiego](#). Następnie przebywał w [Argentynie](#), gdzie uzyskał obywatelstwo, a potem wrócił do Europy. Przez długi czas piastował wysokie stanowisko w zarządzie koncernu stalowego [Thyssena](#)^[2]. Na stałe mieszkał w [Lugano](#) w [Szwajcarii](#), wynajmując przez niemal trzydzieści lat apartament w hotelu „Splendide Royal”^[4]. Należał do Koła Lwowian w [Londynie](#).

Od 1962 regularnie przyjeżdżał do Polski z corocznymi, kilkutygodniowymi wizytami. Na krótko przed śmiercią powrócił do kraju i zamieszkał w Warszawie. Został pochowany na [Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie](#) (kwatery B23-9-27)^[5].

Julian Godlewski i pianista [Witold Małcużyński](#),

Warszawa 1976

Julian Godlewski i prof. [Jerzy Szablowski](#) po uroczystości przyznania honorowego doktoratu, [UJ](#) 1981

Filantropia

Od [lat 50. XX w.](#) niemal do końca życia wspierał [Muzeum Polskie](#) w szwajcarskim [Rapperswilu](#), stając się z czasem jego głównym sponsorem^[6]. Zbiór obrazów muzeum powstał w znacznym stopniu dzięki podarowanym placówce arcydziełom z jego prywatnej kolekcji.

Był także jednym z największych dobroczyńców [Wawelu](#). W latach 1962–1977 zakupił dla krakowskiego Zamku Królewskiego osiem niezwykle cennych zabytków. Były to m.in. portrety: Władysława Zygmunta Wazy (późniejszego króla [Władysława IV](#)), powstały w pracowni [P. P. Rubensa](#) w początkach XVII w.; Gian Giacomo Caraglia (nadwornego złotnika króla [Zygmunta II Augusta](#)), namalowany przez [Parisa Bordone](#) w 1552; oraz [Adama Kazanowskiego](#) (podkomorzego koronnego), wykonany przez [Peetera Danckersa de Rij](#) w 1638. Pozostałe dary to m.in. kielich [Kazimierza Wielkiego](#) z 1351 i [arrasu](#) z herbami [Dymitra Chaleckiego](#) (podskarbiego wielkiego litewskiego za panowania [Stefana Batorego](#))^[7].

W uznaniu jego zasług dla Wawelu na jednej z zamkowych ścian umieszczono pamiątkową tablicę z jego nazwiskiem. Natomiast Senat [Uniwersytetu Jagiellońskiego](#) w maju 1981 nadał mu tytuł doktora [honoris causa](#)^[8].

Przez wiele lat [subsydiował Zakład dla Niewidomych w Laskach](#), Wydział Filozoficzny Salezjańskiego Seminarium Duchownego istniejący wówczas w [Czerwińsku](#) oraz [Polski Związek Alpinizmu](#) (wcześniej: [Klub Wysokogórski](#)), przyczyniając się po części do sukcesów kilku słynnych wypraw [himalaistycznych](#) z lat 70. i 80., m.in. [pierwszego zimowego wejścia](#) na [Mount Everest](#) przez ekspedycję kierowaną przez [Andrzeja Zawadę](#) na przełomie 1979/1980^[2]. Wspierał także

finansowo budowę warszawskiego [Centrum Zdrowia Dziecka](#) oraz był fundatorem wielu stypendiów dla osób prywatnych.

Dla upamiętnienia matki utworzył literacką [Nagrodę im. Anny Godlewskiej](#), przyznaną polskim artystom, tworzącym w kraju i na emigracji. Laureatami jej byli m.in. [Zofia Bohdanowiczowa](#), [Józef Mackiewicz](#), [Jerzy Giedroyc](#), [Mieczysław Grydzewski](#), [Józef Czapski](#) i [Marian Hemar](#). W 1980 założył fundację swojego imienia, która corocznymi dotacjami wspierała m.in. Szpital Kantonalny (*Ospedale Civico*) w Lugano i dom dla młodzieży niepełnosprawnej w [Sorengo](#). Po wyczerpaniu kapitału fundacja została rozwiązana w 2004.

W 2024 r. powstał biograficzny film dokumentalny zatytułowany „Julian Godlewski. Łowca skarbów”^[9].

Ordery i odznaczenia

- Komandor [Orderu Zasługi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej](#)
- [Krzyż Walecznych](#)
- Złoty [Krzyż Zasługi z Mieczami](#)
- Złoty [Krzyż Zasługi](#) (31 stycznia 1939)^[3]
- [Krzyż Wojenny](#) (Francja)

Przypisy

1. [Akt mianowania ppor. Juliana Godlewskiego na stopień por. WP](#)
2. [W roku 2023 przypada 120 rocznica urodzin Juliana Godlewskiego i 40 rocznica jego śmierci](#). [dostęp 2023-12-17].
3. [M.P. z 1939 r. Nr 29, poz. 50 „za zasługi w służbie państwowej”](#).
4. [Hotel Splendide Royal](#). [dostęp 2011-03-25].
5. [Lista pochowanych. Julian Godlewski](#). [um.warszawa.pl](#). [dostęp 2019-10-26].
6. [Rapperswil](#). [dostęp 2011-03-25].
7. [Cracovia Leopoldis](#). [dostęp 2011-03-25].
8. [Doktorzy honorowi UJ](#). [dostęp 2014-09-04].
9. [Julian Godlewski. Łowca skarbów](#) [online], Muzeum Historii Polski [dostęp 2026-04-13].

Bibliografia

- [Z żałobnej karty](#). „*Biuletyn*”. Nr 45, s. 97–98, Czerwiec 1983. *Koło Lwowian w Londynie*.
- [W roku 2023 przypada 120 rocznica urodzin Juliana Godlewskiego i 40 rocznica jego śmierci](#), Muzeum Polskie w Rapperwilu

Linki zewnętrzne

- [Działalność Juliana Godlewskiego na rzecz polskiej kultury w Szwajcarii](#), [nasza-gazetka.com](#)

Kontrola autorytatywna (osoba):

- VIAF: [3929151778216818130008](#)
- GND: [1161867678](#)
- PLWABN: [9810605166905606](#)

- NUKAT: n2018123710

Encyklopedie internetowe:

- PWN: 3906315

Kategorie:

- Absolwenci Wydziału Prawa Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie
- Członkowie Towarzystwa Muzeum Narodowego Polskiego w Rapperswilu
- Doktorzy honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego
- Godlewscy herbu Gozdawa
- Ludzie urodzeni we Lwowie
- Ochotnicy w wojnie polsko-bolszewickiej
- Odznaczeni Krzyżem Walecznych
- Odznaczeni Orderem Zasługi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
- Odznaczeni Złotym Krzyżem Zasługi (II Rzeczpospolita)
- Odznaczeni Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami
- Oficerowie Polskich Sił Zbrojnych
- Pochowani na Powązkach-Cmentarzu Wojskowym w Warszawie
- Polacy odznaczeni Krzyżem Wojennym (Francja)
- Polscy działacze emigracyjni
- Polscy filantropi
- Polscy mecenas sztuki
- Polscy prawnicy
- Porucznicy kawalerii Polskich Sił Zbrojnych
- Uczestnicy bitwy pod Falaise 1944 (strona polska)
- Urodzeni w 1903
- Zmarli w 1983

- Tę stronę ostatnio edytowano 14 kwi 2026, 00:22.